

Асновы неўрапаталогіі

Адчувальнасць і яе парушэнні.

Частка II

ПАЧУЦЦЁ ЦІСКУ

вызначаюць па здольнасці пацыента
правільна вызначыць лакалізацыю і
ступень ціску, вырабляюча на той ці
іншы ўчастак цела

ПАЧУЦЦЁ МАСЫ (ВАГІ)

даследуюць з дапамогай гірак, што змяшчаюцца ў выцягнутыя далоні. Калі пацыент не адрознівае розніцу ў вазе больш за 20 грамаў - гэта паталогія

СТЭРЭАГНОЗ

- здольнасць пазнаваць прадметы на навобмацак. Пацыент павінен вызначыць знаёмы прадмет абмацваннем (ключы, запальніцу, шарыкавую ручку), апісаць асобныя ўласцівасці незнаёмага прадмета (тупы, востры, круглы, даўгаваты)

ДЫСКРЫМІНАЦЫЙНАЯ АДЧУВАЛЬНАСЦЬ

- здольнасць адрозніваць два адначасовых раздражненні бліжэйшых кропак паверхні цела. Даследуюць цыркулем Вебера. Яго ножкі збліжаюць да таго часу, пакуль падвойны дотык не стане адчувацца як адзіны. Парог у норме складае на кончыку языка – 1 мм, на тыле кісці – 1 см, у межлопаточной вобласці – 6 см

ДВУХВИМЕРНА-ПРАСТОРАВАЕ ПАЧУЦЦЁ

даследуюць, прапаноўваючы
пацыенту пры зачыненых вачах
вызначыць лічбы, простыя фігуры,
якія малююць тупым прадметам на
скуры

КІНЕСТЭЗІЯ

бяруць у пэўнай часткі цела зморшчыну скуры і ссоўваюць яе ўверх, уніз, направа, налева. Пацыент павінен вызначыць кірунак зрушэння скурнай зморшчыны

ПАЧУЦЦЁ ЛАКАЛІЗАЦЫІ

на розныя ўчасткі цела наносаць тактыльныя раздражненні.

Норма лічыцца ўказанне на правільную лакалізацыю з дакладнасцю да 1 см